

SKROMNÝ BOJOVNÍK S TĚŽKÝM OSUDEM

Text Jan Mates, foto NFOZP

RODINU DESÁTNÍKA STANISLAVA VAJDY ZAHNALA TĚŽKÁ NEMOC DO VÁŽNÉ FINANČNÍ TÍSNĚ. PŘEKLENOUT NEJHORŠÍ OBDOBÍ JÍ POMOHL VOJENSKÝ FOND SOLIDARITY, V NĚMŽ VOJÁCI SHROMAŽĎUJÍ PROSTŘEDKY PRO KOLEGY V NOUZI A JEHOŽ JE VOZP PARTNEREM.

Když jsme loni jednoho sychravého dne koncem října zazvonili s „vyslankyní“ Vojenského fondu solidarity Jitkou Novotnou u domku desátníka Stanislava Vajdy v malé vesničce na Klatovsku, přišel nám otevřít sympatický, trochu nesmělý mladý muž. Měl oteklé oči a co chvíli si utíral slzy. Nebyly to však emoce, nýbrž podrážděné slzné kanálky – následek ozařování nádoru, který se mu v lednu 2015 objevil na krku.

Po drsné chemoterapii mu tehdy lékaři oznámili, že musí podstoupit ještě klasické ozařování, ale že vzhledem k umístění nádoru téměř s jistotou oslepne, protože paprsky při klasickém fotonovém ozařování zasáhnou

i okolní tkáň. „V té chvíli jsem to chtěl vzdát, pak se ale ozval kamarád z armády s tím, že jsem přece u Vojenské zdravotní pojišťovny a ta proplácí mnohem přesnější protonové ozařování,“ vyprávěl tehdy v říjnu Stanislav Vajda a dodal: „Nebýt VoZP, tak už tady dneska nejsem.“

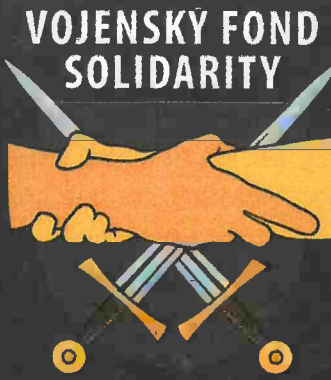

Do moderního pražského protonového centra skutečně nastoupil a absolvoval kompletní cyklus ozařování. Lékaři byli po této terapii mírně optimističtí – nádor se podařilo díky protonovým paprskům zničit – a mladý voják se těšil, že od ledna zase nastoupí k posádce v Jincích. Jenomže dva týdny před Vánocemi se bohužel nádor objevil jinde. Martýrium začalo nanovo – operace, ozařování, chemoterapie. Tu bere Stanislav Vajda dodnes ve formě prášků a naštěstí ji dobře snáší. „Je to dobré, tentokrát mi to nevadí. Vadí mi jenom to, že – jak jsem se dozvěděl – mám životnost tři, maximálně čtyři roky,“ říká klidným hlasem devětadvacetiletý otec tří malých dětí.

Právě rodina a její finanční tíseň, do které se dostala kvůli dlouhodobé nemoci živitele, byla motivem pro Vojenský fond solidarity, aby právě tomuto vojákovi pomohl. Stal se tak vůbec prvním příjemcem prostředků z tohoto fondu, který byl založen v březnu 2015. V létě téhož roku už to totiž bylo tak zlé, že pětičlenné rodině po zaplacení všech složek zbývalo na měsíc 250 korun. Zprvu pomáhali rodiče a také vojáci z posádky se na kamaráda složili. Potom se naštěstí jeden z vojáků dozvěděl o vzniku Vojenského fondu solidarity a kontaktoval jeho zástupce. Ti se přijeli za Vajdovými podívat a dospěli k závěru, že pomoc skutečně nutně potřebují. Peníze od fondu pak rodině pomohly překlenout nejhorší období.

Navrátilví se nemoc vřak nakonec zavinila to, že Stanislav Vajda musel být z armády propuřtěn. Při posledním zdravotním přezkumu na jaře lékaři konstatovali, že už není schopen vykonávat vojenskou službu. Proto si musel požádat o invalidní důchod.

Když hovoříte se Stanislavem Vajdou o jeho trápení, nestěžuje si, naopak děkuje všem, kteří jemu a jeho rodině pomohli. A nevzdává se, zůstává aktivní a pere se s nemocí dál. Když jej před nedávnem oslovili organizátoři známého projektu Srdcerváči na podporu zaměstnávání lidí se zdravotním postižením, dlouho neváhal. „Standa bude Srdcerváč 2016. Jedna z pěti oficiálních tváří letošního ročníku. Veřejně je představíme 9. září,“ prozradila Zpravodaji ředitelka Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením Hana Potměřilová. ■

-
- Cílem fondu je pomáhat profesionálním vojákům, jejich rodinám nebo pozůstalým, kteří se ocitli v tísni, ať už ze zdravotních či sociálních důvodů nebo vinou rodinné tragédie.
 - Přispívat do něj mohou jednotlivci i komerční subjekty mimo armádu.
 - **VoZP je hlavním partnerem fondu.**

**Číslo účtu VFS: 44665522/0800,
variabilní symbol 918.**